

Architectus

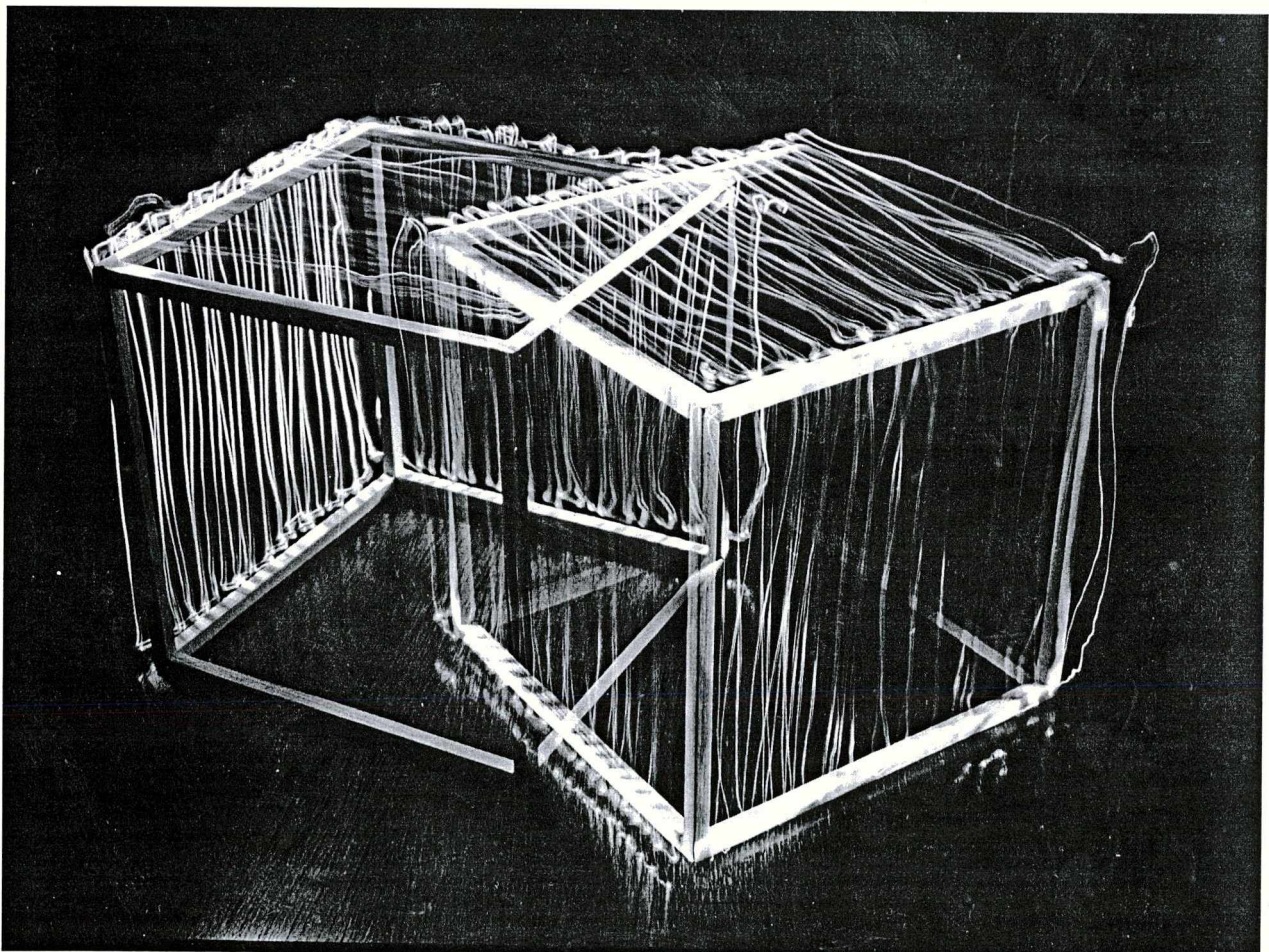
2000
Nr 2(8)

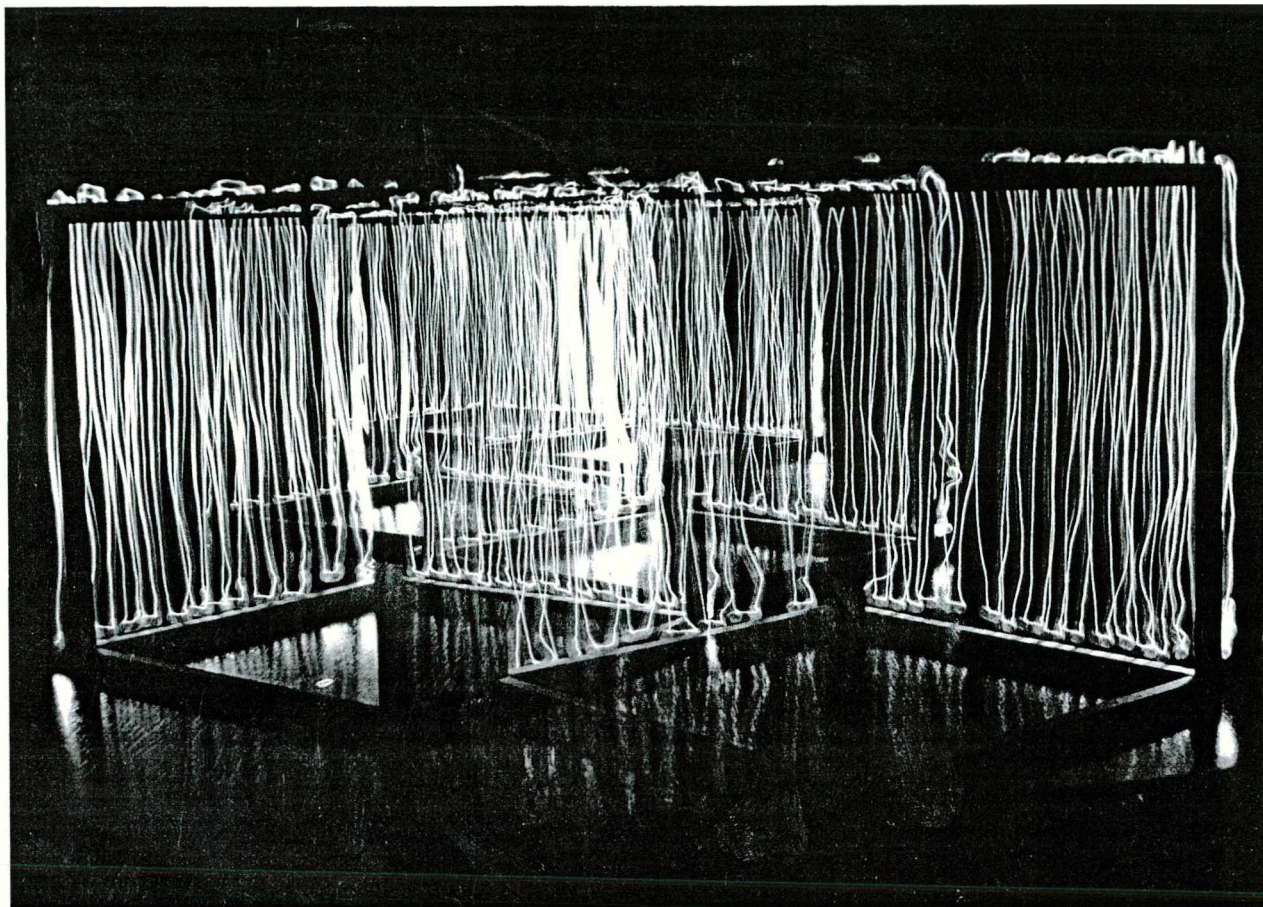
Prezentacje

Komplex symplexu

Podczas ostatniego Festiwalu Nauki środowiska Wrocławskiego, 21–24 września 2000 r. zaprezentowano wystawę z cyklu *Komplex symplexu*, na której przedstawiono prace głównie Jerzego Olka i Witolda Szymańskiego oraz fotografie 26 innych autorów. Inicjator

tego cyklu, Jerzy Olek, jest artystą, krytykiem oraz teoretykiem fotografii i sztuki, animatorem ruchu *fotografii ekspansywnej* i nurtu *sztuki medialnej*, od dawna współpracuje także z wieloma pracownikami Wydziału Architektury Politechniki Wrocławskiej.

Ideę wszystkich działań związanych ze wspomnianym cyklem najlepiej obrazuje wstęp zamieszczony w katalogu do wystawy *Bezwymiar iluzji*.

Według Tadeusza Borysławskiego: „Rozbudowywanie analiz intrygującego problemu, organizowanie wystaw i pokazów z – dokładanych kolejno – coraz to obszerniejszych zestawów zdjęć i obiektów sztuki, buduje drogę. Idąc nią mija się coraz to nowe przestrzenie, odbiera inne wrażenia, tworzy odmienne imaginalne i strukturalne znaczeniowe. Jest to formuła artystyczna działania otwartego i aktywnego, którą od wielu lat uprawia Jerzy Olek.

Istota cyklu działań artystycznych i wystaw objętych wspólną nazwą *Uczestnictwo we wspólnocie* polegała na organizowaniu w Gierałtowie plenerów fotograficznych, na których zapraszani goście fotografowali konkretny, acz abstrakcyjnie sformułowany temat. Następujące po sobie plenery tworzyły materiał wciąż powiększającej się ekspozycji. Inna seria – *Dialogi* – tworzyć miała nowe wartości w zestawianiu prac innych artystów z kreacjami Jerzego Olka. Tym sposobem pojawiały się w wielu galeriach przeróżne konfiguracje zdjęć i obiektów (czasami dźwięków), tworzących instalacje. W galeriach polskich i zagranicznych pokazywano wyniki pracy dyskutujących ze sobą twórców.

Komplex symplexu jest jednym z dialogów, który przedzielił się w zupełnie nowy ciąg wydarzeń, w wystawę krocząca. Konkretny obiekt: struktura przestrzenna zbudowana przez Witolda Szymańskiego i Jerzego Olka, po raz pierwszy została zestawiona z fotograficznym komentarzem Jerzego Olka w Galerii Entropia we Wrocławiu. W każdym kolejnym pokazie ulega przekształceniom i powiększa się

o nowe komentarze twórców zapraszanych do wizualnej dyskusji. Tak było podczas pierwszej jego mutacji – w *czarnym salonie* Kłodzkiego Ośrodka Kultury, tak jest podczas obecnej edycji – na Politechnice Wrocławskiej...

Nigdy nie jest tak samo...”.

Jerzy Olek wystawia w kraju i za granicą. Ważniejsze wystawy indywidualne: *Permutacja relatywna*, *Fotografia – tekst*, *Po-fotografia*, *Fotografia możliwa*, *Puste – pełne*, *Jest i nie jest*, *Biała przestrzeń*, *Świat objawiony nie jest realny?* Stworzył i kierował Galerią *Foto-Medium-Art* we Wrocławiu (do 1996 r.). W Starym Gierałtowie prowadzi nadal warsztaty fotograficzne *Uczestnictwo we wspólnocie*.

Bezwymiar iluzji jest projektem cyklicznym, realizowanym przez artystę od 1991 r. Za podstawowy środek wyrazu artysta obiera najczęściej figurę idealną – sześciąt. Za pomocą prostej geometrii wyczarowuje bogactwo form i towarzyszących im znaczeń. Wpinając w płaszczyznę problem czasu, z przypisanym mu procesem przemiany oraz powtarzalności; powracający obsesyjnie w różnych przestrzeniach model sześciąt przybiera formę tzw. figur niemożliwych, nazywanych przez twórcę fotomorganami.

Prezentujemy 2 prace wrocławskiego fotografa, Jerzego Olka, z serii rysowanej światłem. W ich realizacji artysta korzystał z modelu sześciąt oraz małej latarki, dającej wąski strumień światła.

Jasny *rysyk* latarki obrysowuje sześcienny szkielet, ustawiany w różnych miejscach przed otwartym obiektywem aparatu. Otrzymane w ten sposób fotografie przedstawiają – jak sugeruje autor – nieokreśloność, jaka istnieje na granicy rzeczywistości i iluzji.